

STEPHANI ABBATIS

EPISTOLA AD SANCTUM AUNARIUM,

AUTISSIODORENSEM EPISCOPUM.

Domino beatissimo et apostolicis intulis decorato Patri spirituali, Aunario episcopo, Stephanus, omnium servorum Christi famulus.

Decursis litteris apostolatus vestri, quod sancti desiderii ardor summa alacritate præterdit, luce clarius approbavi. Est ergo devotionis vestræ propositum, virorum opinatissimorum Germani et Amatoris floridæ vitæ nobiles actus describi; sed ad eos lepidissimi callis vestri dirigatur intentio, qui posunt virtutum lumina æquiparis affatibus inspicere. Verum ego (cujus iners ingenium gemino rigore torpescit, et lingua balbutiens, faucium inter raucidos cursus squallido sitis impedita rigore, non loquitur, sed potius stridet) quomodo potero divinitus inspirata virorum sanctissimorum munera polito expetire sermone, qui nec privata possum humano casu congesta negotia explicare? Ridiculo, mi fallor, ac inexplicabili ludibrio semet impendit quisquis ultra virium suarum possibilitatem onus

assumit. Nonne ferarum sectatores, si minus captiosa industria formaverit, audax temeritas pessumdabit? Nunquam tiro victoriæ monumenta parma, quæ est picta, gestavit, si eum docta veterani exempli manus non instruxit. Nunquam etiam aeris sibi concessum patulum iter ales tutius resecauit, cui prævia dux penniger mater non fuerit. Jacebit profecto fluctuum elisione truncatus, quisquis suæ procacitatis flus auctoramento, indocilem ratis dexteram ingerit clavo: sic unusquisque in diversum imperitiæ hamo inscinditur, si doctorum favoribus minime adjuvetur. Ego, beatissime vir, quæso ut illa mihi culmen apicis tui imponat, quæ facile me posse perficere non dubitat; si tamen et in hoc opere, quidquid illepide aut infacete rustica garrulitas digesserit, æquanimitè feras, aggrediar; et faciam quæ paterna infert ac jubet auctoritas. Vale in longum tempus, domine papa.

EODEM TEMPORE.

SEDATUS, BITERRENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA.

Ex Fabricii Bibliotheca.

Sedatus, episcopus Biterrensis, qui an. 589 concilio Toletano et Narbonensi interfuit, auctor est homiliæ de Epiphania primum Lugduni cum opusculis quorundam Patrum 1615 a Thoma Galleto editæ, post in Bibliotheca Patrum Parisina et Coloniensi inter ætatis incertæ scriptores positæ, cui tandem in Lugdunensi, t. XI, p. 1093, nomen episcopi Biterrensis apposuerunt. Inter Opera Augustini, t. V edit. Bened., append., p. 235, exstat sermo de Kalendis Januariis, qui in Ms. Floriacensis abbatiæ Sedato episcopo tribuitur, dubium an huic nostro. Denique

mentio facienda est epistolarum trium Sedati ad Ruricum Lemovicensem, quas Canisius edidit Antiq. Lectionum t. V, part. II, p. 438, edit. novæ tom. II, part. II, p. 360, 362, 367; cujus quoque ad nostrum aliquot epistolæ exstant. Habentur quoque tomo II Conciliorum Harduini, ut alias editiones taceam. Has epistolas quidam Sedato Nemausensium episcopo tribuunt, qui an. 506 concilio Agathensi, et an. 507 Tolosano interfuit. Adde *Hist. littéraire de la France*, tom. III, p. 562.

* Has Sedati epistolas videsis Patrol. tom. LVIII, coll. 865, 866, 867, ubi a Margarino de la Bigne, ex cujus Bi-

bliotheca desumptæ sunt, Fausto Rhegiensi tribuuntur, sub Sedati suppositio nomine, ad Ruricum scribenti. Hort.